

514.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 maja 1924 r.

w sprawie podwyższenia opłat stemplowych od weksli na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego i zastosowania złotego do tych opłat.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1109) art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o zmianie ustroju pieniężnego z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 34 poz. 351) oraz § 30 niemieckiej ustawy o opłatach stemplowych od weksli w brzmieniu ogłoszenia z dnia 21 lipca 1909 r. (Dz. Pr. str. 825) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty stemplowe od weksli, obowiązujące na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego, podwyższa się do wysokości, przewidzianej w ustawie z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 38 poz. 313) względnie w rozporządzeniu z dnia 19 maja 1924 r. w sprawie zastosowania złotego do opłat stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. № 50 poz. 513).

W tym celu § 3 niemieckiej ustawy o opłatach stemplowych od weksli w brzmieniu ogłoszenia z dnia 21 lipca 1909 r. (Dz. Pr. str. 825) zmieniony ustawą z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Pr. str. 820) otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłata stemplowa wynosi:

Przy sumie weksła do złotych:	Stawka wynosi:	
	zł.	gr.
30		10
60		20
90		30
120		40
150		50
210		70
300	1	—
400	1	20
500	1	50
600	1	80
700	2	10
800	2	40
900	2	70
1000	3	—

Od dalszego 1000 zł. przypada opłata w kwocie 3 zł. przyczem niecały 1000 zł. liczy się za cały.

Gdy termin płatności weksła przypada później niż w trzy miesiące od daty wystawienia, albo gdy z weksła z oznaczonym terminem płatności, albo płatnego za okazaniem lub w pewien czas po oka-

zaniu, nie przedstawiono do zapłaty z upływem trzech miesięcy od daty wystawienia, należy opłacić podwójną względnie ponowną stawkę.

Weksle, wystawione bez określenia kwoty długu (niewypełnione, blanko weksle) opłaca się tak, jakoby opiewały na 2.500 zł. Najpóźniej w ciągu trzech dni po wpisaniu kwoty długu należy w drodze dopłaty uiszczyć się z całkowitej opłaty, przewidzianej niniejszą ustawą, o ile kwota długu przewyższa 2.500 zł.

Weksle, niezawierające daty wystawienia i płatności, względnie jednej z tych dat, opłaca się z góry dwukrotną stawką.

Weksel, wystawiony lub akceptowany przez Skarb Państwa albo instytucję państwową, opłacie stempłowej nie podlega.

§ 2. Kwoty kar pieniężnych, wymienione w § 18 ustępie drugim powołanej niemieckiej ustawy, przelicza się:

- a) kwotę 25 mk. niem.—na 30 zł.
- b) kwotę 10.000 mk. niem. ustaloną ostatnio w § 2 p. 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 195) w kwocie 382.000.000 mk. na 210 zł.

§ 3. Kwotę kary pieniężnej, wymienioną w § 20 powołanej niemieckiej ustawy, ustaloną ostatnio w § 2 p. 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 195) w kwocie 382.000.000 mk. przelicza się na 210 zł.

§ 4. § 2 rozporządzenia wykonawczego do niemieckiej ustawy o opłatach stempłowych od weksli, ogłoszonego uchwałą Rady Związkowej z dnia 26 lipca 1909 r. (Zentralblatt für das Deutsche Reich str. 401) otrzymuje brzmienie następujące:

„Sumy pieniężne, służące za podstawę obliczenia opłaty, wyrażone w walucie zagranicznej, przelicza się na walutę polską według przeciętnego kursu giełdy warszawskiej w dniu bezpośrednio poprzedzającym dzień, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty; jeśli kurs ten w chwili obliczenia opłaty nie był jeszcze znany, to można przyjąć kurs przeciętny o jeden dzień wcześniejszy. O ile w dniach tych nie było notowania, dokonywa się przeliczenia według kursu, ustalonego po raz ostatni w ciągu okresu sześć-miesięcznego, poprzedzającego dzień wskazany.

Jeśli w powyższym okresie nie było notowania, przyjmuje się wartość walut zagranicznych na podstawie wartości, podanej przez obowiązującego do uiszczenia opłaty. Władza skarbową może jednak zażądać od płatnika przedstawienia zaświadczenia jednej z giełd, czynnych w Rzeczypospolitej, że wartość podana równa się rzeczywistej, lub może ustalić tę wartość w drodze dochodzeń, przeprowadzonych z urzędu.

W przypadkach, przewidzianych w ustępach drugim i trzecim §-u 7 ustawy o opłatach stempłowych od weksli oraz w § 8 tejże ustawy, stosują się przepisy poprzednich ustępów niniejszego paragrafu, dotyczące dnia, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty: do dnia w którym opłatę faktycznie

uiszczono; w razie zaś nieuiszczenia opłaty w terminie ustawowym stosują się owe przepisy — do ostatniego dnia terminu ustawowego.

Jeśli suma weksla wyrażona jest w markach polskich, to przelicza się ją na złote, dzieląc przez 1.800.000”.

§ 5. § 3 powołanego rozporządzenia wykonawczego otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłaty stempłowe od weksli uiszcza się przez użycie urzędowych blankietów wekslowych lub ogólnych znaczków stempłowych.

Opis i kategorie blankietów wekslowych, w których wysokość opłaty wyrażoną jest w walucie złotej, podaje rozporządzenie oddzielne”.

§ 6. Aż do dalszego zarządzenia wolno używać dotychczasowych blankietów wekslowych, w których suma opłaty jest wyrażona w markach polskich. W tym celu przelicza się sumę opłaty, ustaloną w złotych na marki polskie, mnożąc przez 1.800.000 i zaokrąglając iloczyn — jeśli nie jest podzielny przez 10.000 — wwyż na kwotę, która jest w ten sposób podzielna.

§ 7. Ustęp ostatni §-u 7 ustawy niemieckiej o opłatach stempłowych od weksli jako niezgodny z § 3 rozporządzenia niniejszego, przestaje obowiązywać.

Uchyła się § 4 rozporządzenia wykonawczego, z dnia 26 lipca 1909 r. (Zentralblatt für d. D. R. str. 401) oraz ustęp pierwszy § 10 i § 11 tegoż rozporządzenia.

§ 8. - Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *W. Grabski*